

Mina de Cal Camat

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí de Can Boquet a Can Mastruc
Emplaçament Al nord del terme municipal, a tocar amb el d'Òrrius
Alçada: 425

Coordenades:

Latitud: 41.54143
Longitud: 2.34933
UTM Est (X): 445728
UTM Nord (Y): 4599068

Classificació

Número de fitxa 08214 - 407
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No hi ha manteniment i els murs de totxo s'estan bombant cap a l'interior de la galeria.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08213A001000030000JL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 19/04/2015 - 02:00

Descripció

Galeria subterrània excavada per l'home per tal de conduir l'aigua potable fins a una bassa, pou o font, que es troba per damunt d'un marge, al cap de baix del turó del Pla de les Garses, molt a la vora de Cal Camat, en direcció de Can Mastruc i Coll de Porc, ja en terme de Cabrils. Es tracta d'una galeria excavada al sauló. La boca d'entrada originària ha estat desplaçada uns metres cap a l'interior del turó com ho demostra l'amuntegament de terres a banda i banda de la canal o passadís que encara es pot veure actualment. Per tal de reforçar l'inici de la galeria, s'ha buidat la part superior d'aquesta de la terra i vegetació, i dipositant ambdós costats. L'entrada consisteix en un paredat de totxo, amb una llinda feta de maó i totxo pla formant un arc de descàrrega, al damunt del qual s'hi ha col·locat una filera de pedra granítica irregular. La construcció externa mesura 1'40 m d'amplada màxima. L'entrada es fa a través d'una boca sense portella (1'20 m d'alçada x 47 cm d'amplada). El primer tram de la galeria ha estat refet amb totxo, i volta d'entibada. L'amplada màxima és de 56 cm i l'alçada màxima del sòl fins el sostre és d'1'50 m. Al fons, a uns quinze metres de profunditat, sembla haver-hi un revolt a mà esquerra amb una petita placeta per efectuar el gir d'una persona. Aquest tram ja està directament excavat al sauló. Al mig de la galeria, per terra s'observa el canaló per on circula l'aigua i a cinquanta centímetres de la porta, la pica de registre.

Observacions:

Les galeries necessiten un manteniment per tal de netejar les arrels que travessen el sauló i els petits despreniments que poden anar succeint amb el pas del temps. L'abandonament de les terres de cultiu, basses, obertura de pistes i camins, moltes vegades sense coneixement de la seva existència, juntament amb la manca de minaires que mantinguin aquestes galeries en condicions, provoca amb el temps el seu esfondrament i desaparició.

Història

Les mines d'aigua han estat i són en alguns indrets del territori, una forma d'obtenir aigües subterrànies. Consisteix en la construcció d'una galeria més o menys llarga (pot tenir varis quilòmetres) i més o menys profunda allí on s'ha detectat la presència d'una veta d'aigua. Aquestes galeries són molt estretes (uns 60 cm d'amplada màxima i 1'80 m d'alçada màxima) tot i que normalment un cop dins, l'alçada disminueix considerablement i en molts indrets cal anar ajupit. La boca de la mina normalment es reforça amb una entrada de pedra o maó i les parets immediates, en una llargària de 10 a 15 metres poden estar recobertes de maó, de pedra, de totxo en els casos més moderns i el sostre pot ser de maó pla, amb volta d'entibada o de pedra. Després del primer tram, el sostre i les parets de la galeria estan excavades directament al sauló. En funció de la llargària, s'hi poden localitzar pous que comuniquen amb l'exterior. Serveixen en un primer moment per fer entrar aire a la galeria i permetre la respiració, evitant així la guilla, un gas inodor que provoca la mort en respirar-lo. En segon lloc són un lloc d'escapatòria pels miners en cas d'esfondrament.

